

Inhoudelijke voorbereiding 6

Schriftgedeelte

Lukas 24:13-35

Thema

In gesprek met ... de Emmaüsgangers.

Exegese

Vers 13-17 Twee van de mensen die met de apostelen bij elkaar waren, komen we tegen als ze onderweg zijn naar Emmaüs, een dorpje waarvan de precieze ligging niet bekend is. De afstand van Jeruzalem naar Emmaüs is 15 stadiën. Dat is ongeveer 11 kilometer, dus ruim twee uur lopen. Gelet op vers 29 zijn ze dan laat in de middag vertrokken. Die tijd wordt gevuld met praten over 'de dingen die gebeurd zijn'. Het woord dat gebruikt wordt, betekent zo iets als 'discussiëren'. Het is een pittig gesprek waarin ze het niet eens kunnen worden over verschillende dingen.

Dan krijgen ze gezelschap. Het was voor Joden die onderweg waren niet ongebruikelijk om gezamenlijk op te trekken met een 'vreemdeling'. Dat gold zeker als het ging om een pelgrim die ook in Jeruzalem was geweest voor de viering van het Pascha.

Het is echter niemand minder dan Jezus Zelf. Ze herkennen Hem niet en dat komt, zegt Lukas, omdat Hij hun ogen 'houdt'. Jezus wil nog niet dat ze Hem zien en is daarom in een veranderde gedaante aan hen verschenen (Markus 16:12). Hij wil dat ze eerst vertellen wat er in hun hart is én dat ze van Hem horen wat er over Hem te zeggen is. Jezus begint het gesprek met de vraag waar ze het over hebben en waarom ze zo 'droevig' kijken. Droevig moet je niet alleen lezen als verdrietig, maar ook als 'terneergeslagen' of 'stuurs' zoals de kanttekeningen er ook bij zeggen.

Vers 18-24 Die 'stuursheid' blijkt heel sterk uit de reactie van de ene, die bij name genoemd wordt: Kleopas. Hij vraagt zich hardop af waar deze 'vreemdeling' de afgelopen dagen geweest is. Hij weet toch wel wat er gebeurd is in Jeruzalem en wat voor impact dat gehad heeft op alle mensen?

Jezus vraagt door en krijgt van deze mannen heel wat te horen. Ze vertellen over Jezus, de Nazarener. Ze noemen Hem een profeet; ze vertellen over de kracht in Zijn woorden en werken. Voor God en het volk. Dat wil zeggen, dat ze geloofden dat God met Hem was en dat het volk dat heeft gemerkt en God daarvoor heeft gedankt. En dan vertellen ze ook over hoe hun hoop, dat deze Jezus Israël verlossen zou, de bodem is ingeslagen door de gevangenneming en executie.

De derde dag is in de Bijbel de dag van de beslissing. De dag waarop iets definitief is. Voor deze mannen lijkt het een teken dat het nu definitief over is. Jezus is gestorven en hun hoop was tevergeefs.

Enige vragen en twijfels hebben ze nog wel en die zijn versterkt door het getuigenis van een paar vrouwen 'die zeggen dat Hij leeft'. Maar ja, de discipelen die vervolgens gingen kijken, ontdekten dat het graf inderdaad leeg was, 'maar Hem zagen ze niet'. De conclusie kan alleen maar zijn: Jezus is er niet meer en wij weten niet meer wat wij nu nog hopen moeten.

Vers 25-27 Jezus' reactie is allereerst scherp. Hij noemt deze mannen 'onverstandigen en tragen van hart'. Tegelijk is het goed om bij alles wat Hij gaat zeggen te denken aan wat deze mannen later zeggen over 'het branden van hun hart' (vers 32). Dit is een aansporing aan iedereen om echt te luisteren naar wat Jezus te zeggen heeft. Om te ontdekken dat Hij, ook als Hij scherp is, dat altijd in liefde is. Jezus benadrukt dat ze alles hadden kunnen weten door te luisteren naar de wet en de profeten. Het getuigt ook van grote wijsheid dat de Heere Jezus deze twee mannen gaat wijzen op wat er allemaal van Hem was geschreven. Hij neemt ze mee de Schriften in. Die zijn het die al van Hem getuigden. Door ze daar op te laten zien kregen die Emmaüsgangers vastheid. Jezus zou straks weer uit hun nabijheid verdwijnen. Ze zouden aan Zijn verschijning kunnen gaan twifelen. Maar niet aan Zijn woorden. Die waren allen uit de Schrift. Die waren vast. Ook als zij weer zouden gaan twifelen konden ze daarop terugvallen. Let er op dat de Heere Jezus hier ook zegt, dat alles met Hem 'moest' gebeuren. Dit moeten heeft te maken met de noodzaak dat Christus voor zondaren moest sterven om voor hen te doen wat zij niet konden doen: rechtvaardig zijn voor God. Tegelijk wijst dit moeten ook op Gods bereidwilligheid om Zichzelf in de Heere Jezus te geven. Het sterven van de Heere Jezus is niet maar een gevolg van wat de overpriesters wilden (vers 20), maar een daad van vrijwillige overgave van de Heere Jezus.

Vers 28-31 In Emmaüs doet Jezus alsof Hij weer 'gewoon' verder wil gaan. Daarmee test of beproeft Hij deze twee mannen. Zullen ze Hem laten gaan of zullen ze nu juist meer willen weten? De mannen 'dwingen' Hem om te blijven. Dit dwingen moet je lezen als 'sterk aandringen'. Ze vragen of Hij alstublieft bij hen wil blijven. Je hoort in hun woorden gastvrijheid. Ze willen deze vreemdeling niet alleen in het donker verder laten gaan. Tegelijk hoor je ook iets in hun woorden van onzekerheid. Het wordt alweer nacht. Tot een doorbraak in geloof is het echter nog niet gekomen. Ze geloven dat deze Man hen verder kan helpen. Jezus gaat op hun verzoek in en komt bij hen binnen.

Opvallend is dat Hij dan de taak op Zich neemt, die normaal gesproken werd uitgevoerd door het hoofd van het huis: het breken en uitdelen van het brood. Als Jezus daarmee bezig is, herkennen de mannen Hem opeens. Hun ogen worden geopend. Daarin zie je Gods macht en daarmee ook Gods mogelijkheden. Hij maakt op Zijn manier Jezus bekend aan mensen.

Daarna is Jezus ook meteen 'weg'. Daarmee wordt iets zichtbaar van de aard van Jezus' verheerlijkte lichaam. Er is overeenstemming met onze lichamen (zichtbaar, tastbaar, mogelijkheid tot eten) maar het is ook meer. Niet meer gebonden aan een bepaalde plaats. Daarin wordt iets zichtbaar van de toekomst van de lichamen van de rechtvaardigen.

Vers 32-35 Alle droefheid en stuursheid is opeens verdwenen. Daarvoor in de plaats komt er een enorme blijdschap bij deze twee mannen. Persoonlijk: hun harten werden geraakt. En gemeenschappelijk: ze delen het samen en willen dit graag delen met de andere discipelen. Als ze daar terug komen, blijken die inmiddels ook te geloven in de opstanding. Wat er precies gebeurd is, staat er niet. Wel dat Jezus door Petrus is gezien. De kern van alles wat hier gezegd wordt is: Jezus Christus, de Heere, Die heeft geleden en gestorven is, is waarlijk opgestaan.

Geloofsleer

HC vraag 40 en 45	Het nut van de dood en opstanding van Christus
NGB art. 20	God heeft Zijn rechtvaardigheid en barmhartigheid bewezen in Christus.
DL 2,3	Waarom Christus lijden moest.

Gebedspunten

- Dank God, dat Hij tot ons spreekt door Zijn Woord.
- Dank God de Vader dat Hij de wereld zo liefheeft dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft om zondaren te redden (Joh. 3:16)
- Leer ons op U gericht te zijn; ook in onze gesprekken.
- Maak onze blinde ogen ziende, zodat wij U mogen kennen.

Psalm- en liedlijst

Ps. 9:1 en 2	Ik zal met al mijn hart den HEER' Ik zal in U, mijn God, van vreugd
Ps.25: 2	Heer' ai maak mij Uwe wegen
Ps. 45:1	Mij hart, vervuld met heilbespiegelingen
Ps. 119:9	Doe bij Uw knecht weldadigheid, o HEER'
UMK	Kom, heffen wij de lofzang aan Ik zeg het ieder, dat Hij leeft
ZB	Mogen de woorden van mijn mond De Heer' is waarlijk opgestaan

Introductie op de vertelling

Weten jullie nog waar je onderweg naar club met elkaar over hebt gepraat? (praat hier over met elkaar). Vanavond gaat de vertelling over twee mannen die ook met elkaar op weg zijn. We gaan eens luisteren waar zij met elkaar over praten.